

[Industriministeren]

Jeg håber, at hr. Riishøj forstår regeringens holdning. Vi tager den sag mindst lige så alvorligt som oppositionen.

Investeringer i Sydafrika og Namibia afhænger i øvrigt ikke af politiske synspunkter og forslag fremført og vedtaget i folketinget. Mulige danske investeringer i Sydafrika og Namibia afhænger af virksomhedernes vurdering af risikoen i forbindelse med disse investeringer. Denne risiko er efter min vurdering særdeles høj, og alene af den grund vil danske virksomheder ikke investere i Sydafrika og Namibia.

Jeg skal anbefale at stemme imod ændringsforslagene.

Jeg skal svare hr. Kelm-Hansen, at jeg skal gøre mit bedste for loyalt at følge min kollegas direktiv på et folketingsflertals vegne, således at erhvervsudvalget og dermed folketinget kan følge udviklingen i danske virksomheder i Sydafrika og i Namibia, hvor jeg i øvrigt ikke tror at danske virksomheder har investeret. Hr. Kelm-Hansen og jeg kender som bekendt begge de parlamentariske spilleregler.

Kelm-Hansen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for det tilfald, vi fik her til sidst om, at de tilbagemeldinger, der skal gives, bliver detaljerede og virkelig giver os mulighed for at følge, hvad der sker på dette område i den kommende tid.

Derimod synes jeg nok, at ministeren gik lovlig langt, da han ville påstå, at den omstændighed, at vi har inkluderet Namibia i forslaget, indebærer en indirekte anerkendelse af det sydafrikanske uretmæssige overherredømme i Namibia. Man skal vist være placeret meget til højre i salen for at kunne bruge den form for argumentation.

Alle, der har fulgt udviklingen omkring Namibia, ved desværre, at som forholdene er i øjeblikket, vil der gå lang tid, inden Namibia kan opnå den ønskede selvstændighed. Alle ved også, hvordan kapitalinteresser går meget stærkt på tværs af grænserne, og derfor kunne man meget nemt forestille sig, at kapital vil blive flyttet fra Sydafrika til Namibia. Det er det, vi har villet undgå, og med den forklaring, der i øvrigt er givet, tror jeg ikke at nogen kan være i tvivl på dette område.

Ministerens siger også, at han ikke tror, at det, der her vedtages, vil virke befordrende på det, vi i det hele taget vil opnå. Dertil kan jeg kun sige, at ministeren her i enhver henseende er i modstrid med alle dem, der står midt i slagsmålet dernede. Hvis ministeren ville gøre sig den ulemilighed at tale med f.eks. nogle af de afrikanske repræsentanter, vi i dette øjeblik har på tilhørerpladserne, ville han også dér få at vide, at det, vi foretager her, er noget, som i allerhøjeste grad er i deres interesse, og som de er meget glade for at vi gør.

Ministerens nævner et indirekte citat af Tutu fra Financial Times forleden dag, hvorefter Tutu skulle have sagt, at det ville være værd at vente i to år med de amerikanske disinvestment-bestræbelser i Sydafrika. Vi har ved flere lejligheder fået Tutu-citater revet i næsen, hvor det ved nærmere eftersyn har vist sig, at de ikke var holdbare. Jeg tror ikke særlig meget på dette indirekte citat i denne omgang.

Hvad der gør nok så stort indtryk på mig, er f.eks. de oplysninger, vi kan finde i International Herald Tribune fra i går, der fortæller, at inden for de sidste otte måneder er 300 afrikanere blevet dræbt i Sydafrika under deres forsøg på at opnå rimelige forhold, og mere end 10.000 er blevet arresteret. Det er på den baggrund, man appellerer meget indtrængende til os rundt omkring fra, at vi tager bl.a. de initiativer, vi har taget i denne sag.

Det, jeg derudover synes det er værd at lægge mærke til, er, at regeringspartierne på dette felt er fuldstændig ude af trit med deres egne ungdomsbevægelser. Hvis man vil gøre sig den ulemilighed at gennemgå den opfordring, der kom forleden dag fra Dansk Ungdoms Fællesråd, som regeringspartiernes ungdomsorganisationer står bag, vil man se, at det, de forlanger af dette folketing, er, at vi med hensyn til aktion over for det sydafrikanske racistiske regime går endnu længere, end vi har gjort i denne omgang. Det kan jeg love ministeren at vi vil bestræbe os på i næste folketingssamling.

Riishøj (SF):

Jeg havde fornøjelsen at være i USA, da Desmond Tutu besøgte Reagan og talte i Det amerikanske Afrikaselskab, hvor han udtalte